

Ringkøbing Fjord d. 17. nov

Jesper havde endnu engang været så generøs at invitere mig med på fjorden. Eftersom jeg var blevet bidt af en gal fjordjæger, sidst vi var afsted, var jeg ikke sen til at takke ja.

Jeg ankommer til Ringkøbing v. Grønne residensen ca. 4.45.

Vi får pakket bilen, og så småt vendt snuden ud mod prammene.

Da vi kommer ned til prammene, starter Jesper ud med at gå på røven i en gang mudder, ca. 30 sekunder efter at have udtalt "Skal jeg ikke lige gå først, så du ikke falder?" (dagen er reddet)

Vi går derefter ud af rørene, mod "jagtmarken". Det er så diset denne morgen, så vi måtte have telefonen frem, fat i kompasset og først dér kunne vi se hvor vi begik os hen af.

Efter ca. 30 minutters gang, er vi fremme. Ud med alle lokkerne, og så ellers i prammene. På det tidspunkt, havde vi måtte skyde i 20 minutter, men havde endnu ikke set noget. Efter små 20 min i prammene, får jeg min første chance – forbi i begge skud. Da solen så småt er ved at stå op, får jeg endnu en chance til et par gråænder, men også her skyder jeg forbi. Hold K*** en start! Men, med den mængde fugle vi allerede havde set, forblev jeg positiv. Efter noget tid, kommer der en enkelt fugl ind fra venstre, og den falder i 1. skud. SÅDAN! Selvtilliden er genoprettet. En skallesluger. IGEN! Er det bare det eneste jeg må få lov at skyde herude?

Minutterne går, og vi ser en del fugle, men ingen af dem vil rigtig slå på lokkerne.

Der kommer dog efter lidt tid, 2 gråænder ind fra venstre. Jeg ser dem langt ude, og de vil kun én ting – ind og ligge i lokkerne. På 40-50 meters afstand går de på stive vinger, lige imod mig. Jeg venter tålmodigt, og skyder til dem på 15-20 meters afstand. DOUBLÉ! Mit livs første rigtige doublé.

Formiddagen igennem går rigtig godt. Der kommer en del hvinænder, men mange af dem på for stor afstand. Dog er nogle så "kloge" at smutte en tur forbi os, og det resulterer i, for mit vedkommende, en doublé mere – dog skulle der et fangstskud til den ene af dem, efter at have dykket små 15 meter over til sin døde artsfælle.

Udover Gråænder og Hvinænder, var der også lidt gæs og krikænder i løbet af dagen. Gæssene dog klogere end de mindre fugle, da de enten steg, eller brækkede af på klog afstand, hver gang de havde retning imod os.

Krikænderne har ellers voldt mig store problemer, og indtil denne morgen, havde jeg da nok også brændt de første 10 skud af på dem, uden så meget som at sende et eneste hagl i dem. Denne formiddag var anderledes.

Den første kommer ind, skråt fra venstre. Jeg minder mig selv om, hvad der er sket de andre gange jeg har mødt denne fugl, og bevæbner mig selv med tålmodighed. Det betaler sig da også, da den vælter ned i første skud. Min første krikand! Så KUNNE det alligevel lade sig gøre. Dette var den første af morgens to krikænder. Den anden kommer sammen med en 8-10 andre, lige imod os, og jeg skyder til en af dem på 8-10 meters afstand, hvorefter flokken brækker bagom, så Jesper også får skudchance til dem. Dog falder ingen af dem ned – og vi sidder begge og ligner kæmpe spørgsmålstejn. Hvordan H***** kunne vi skyde forbi på SÅ kort afstand? En af fuglene smider sig på vandet 50-60 meter fra os, og ser ikke ud til at fejle noget. Da jeg efter noget tid skal af med en tår vand, begiver jeg mig ud mod den, for at

finde en krikand liggende på vandet. Ergo VAR den truffet. Der udover stod dagen på 3 hvinænder, 1 gråand, og 1 spidsand til Jesper. Så alt i alt 12 fugle, på en fantastisk morgen. Selvom mit patronforbrug burde have resulteret i langt flere fugle. Alt i alt – en helt fantastisk morgen.

Knæk og bræk

Rasmus Marinussen

